

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Víta Bičáka, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Pavla Simona, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Sokolově**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Sokolově pod sp. zn. 8 C 181/2020, o zaplacení 19 852 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **IFIS investiční fond, a. s.**, se sídlem v Brně, Čechyňská 419/14a, IČ 24316717, zastoupená Mgr. Michaelou Vrbkovou, advokátkou, se sídlem v Brně, Čechyňská 419/14a, a žalovaný **D. J.**,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Sokolově pod sp. zn. 8 C 181/2020, v rozsahu nároku na zaplacení částky 4 712,68 Kč s příslušenstvím, **je soud.**
- II. Rozsudek Okresního soudu v Sokolově ze dne 9. 3. 2021, čj. 8 C 181/2020 - 30, **se v rozsahu nároku na zaplacení částky 4 712,68 Kč s příslušenstvím zrušuje.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným zvláštnímu senátu dne 7. 10. 2021 se Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) domáhal, aby zvláštní senát zřízený podle zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zvláštní senát“) rozhodl tvrzený kompetenční spor ve věci vedené u Okresního soudu v Sokolově pod sp. zn. 8 C 181/2020.

[2] Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

[3] Žalovaný uzavřel se společností T-Mobile Czech Republic, a. s. (původní věřitel nárokové pohledávky, postoupené na žalobkyni smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 5. 6. 2019), smlouvu o poskytování služeb elektronických komunikací, na jejímž základě byl žalovaný účastníkem telefonní stanice číslo X. Vzhledem k tomu, že žalovaný neuhradil cenu za poskytované a vyúčtované služby elektronických komunikací včetně služeb s nimi souvisejících ve výši 19 852 Kč, podala žalobkyně u Okresního soudu v Sokolově návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, kterým se domáhala, aby byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobkyni částku 19 852 Kč s příslušenstvím a náhradu nákladů řízení. Požadovaná částka se skládala z částky 7 613 Kč [tvořené částkou 1 029 Kč za platební služby (m-platba, platba přes SMS), částkou 2 687 Kč

za platební služby, a částkou 3 897 Kč za platební služby, smluvní pokuty, zprostředkované služby (volání na speciálně zpoplatněná čísla)] a částky 12 239 Kč tvořené cenami za poskytnuté telekomunikační služby.

[4] Rozsudkem Okresního soudu v Sokolově ze dne 9. 3. 2021, čj. 8 C 181/2020 - 30, bylo řízení zastaveno v části týkající se uložení povinnosti žalovanému zaplatit žalobkyni částku 12 239 Kč s tam specifikovaným příslušenstvím s tím, že po právní moci tohoto výroku bude věc v této části řízení postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok I), žalovanému byla uložena povinnost zaplatit žalobkyni částku 7 613 Kč s tam specifikovaným příslušenstvím (výrok II) a bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III).

[5] Okresní soud uvedl, že v případě nároku na zaplacení částky 12 239 Kč s příslušenstvím není dána pravomoc soudu podle § 7 odst. 1 o. s. ř., ale pravomoc Českého telekomunikačního úřadu ve smyslu zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), neboť se jedná o nárok z titulu neuhrazených pohledávek za služby elektronických komunikací, o kterých rozhoduje ve správním řízení Český telekomunikační úřad.

[6] Navrhovatel v návrhu na řešení negativního kompetenčního sporu uvedl, že odmítá svou kompetenci k rozhodnutí sporu o částku 4 712,68 Kč s příslušenstvím za „Volání na informační/asistenční služby“, která je představována částkami 672,48 Kč a 3 222,30 Kč bez DPH v zúčtovacích obdobích od 20. 3. 2015 do 19. 4. 2015 a od 20. 4. 2015 do 19. 5. 2015. Z internetových stránek společnosti T-Mobile Czech Republic, a. s., je dle navrhovatele zřejmé, že sama obchodní společnost T-Mobile Czech Republic, a. s., není poskytovatelem služeb při volání na číslo 1188 (Informační a asistenční služba).

[7] Navrhovatel poukázal na § 108 odst. 1 písm. g) a § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, podle nichž je povolán rozhodovat spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě; do této kategorie spadají i spory o úhradu za poskytnutou službu elektronických komunikací (§ 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích). Z § 2 písm. a), b) a o) zákona o elektronických komunikacích navrhovatel dovozuje, že jeho pravomoc je dána v případě sporu o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací (eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících), nárokované plnění za využití informační linky 1188 však nemá původ v povinnosti uložené zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Podle navrhovatele tak v tomto případě není splněna věcná podmínka § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. S poukazem na usnesení zvláštního senátu ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12, ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010-9, ze dne 19. 8. 2014, čj. Konf 10/2014-12, ze dne 18. 5. 2015, čj. Konf 21/2014-13, ze dne 25. 10. 2017, čj. Konf 32/2017-12, ze dne 8. 11. 2018, čj. Konf 4/2018-12, ze dne 19. 6. 2018, čj. Konf 8/2018-14, ze dne 19. 6. 2019, čj. Konf 2/2019-15, navrhovatel uzavřel, že není příslušným orgánem k rozhodnutí daného sporu.

pokračování

[8] Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním orgánem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

[9] Podle § 1 odst. 2 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů je negativním kompetenčním sporem spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřeli svou pravomoc Okresní soud v Sokolově i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát.

[10] Zvláštní senát v usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12, vysvětlil, že k tomu, aby mohl navrhovatel rozhodovat účastnické spory, musí být podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích naplněn osobní a věcný předpoklad.

[11] Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele se naplní, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů) a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku § 2 písm. a) citovaného zákona („účastníkem [se rozumí] každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb“), popř. osoba uživatele musí splňovat charakteristiku § 2 písm. b) téhož zákona („uživatelem [se rozumí] každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací“).

[12] Druhou nezbytnou podmínkou je pak věcný předpoklad, tedy povaha sporu; tato podmínka je dle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích splněna tehdy, „pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě“.

[13] Z výpisů z databáze navrhovatele a z obchodního rejstříku je zřejmé, že společnost T-Mobile Czech Republic, a. s., je osobou vykonávající komunikační činnost; osoba žalovaného naplňuje charakteristiku účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích.

[14] Spornou je povaha sporu mezi těmito osobami, pokud jde o pohledávku žalobkyně, která vychází z volání na informační linku 1188, v celkové částce 4 712,68 Kč. Navrhovatel namítl, že o takovém předmětu sporu není oprávněn rozhodovat, neboť poskytnutá služba nemá původ v povinnosti uložené zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě.

[15] Problematikou služeb označovaných v praxi jako „informační linky“ či „barevné linky“, apod. se v minulosti zvláštní senát zabýval například v usneseních ze dne 25. 10. 2017, čj. Konf 32/2017-12, a ze dne 18. 5. 2015, čj. Konf 21/2014-13, z nichž vyplývá, že principem takto nabízených služeb není samotné poskytování služeb elektronických komunikací, ale zpřístupnění elektronických komunikačních sítí pro využívání služeb nabízených jinými subjekty. Jedná se o poskytování tzv. „služeb obsahu“, které neposkytuje poskytovatel komunikačních služeb, ale pouze umožňuje jejich využití prostřednictvím své sítě. V usnesení ze dne 22. 1. 2013, čj. Konf 63/2012-13,

zvláštní senát uvedl, že „z definice služeb elektronických komunikací obsažené v § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích (...) vyplývá, že službou elektronických komunikací nelze rozumět každou službu, která bude přístupná účastníkovi osobou vykonávající komunikační činnost prostřednictvím její sítě a služeb elektronických komunikací; výjimkou patrnou z formulace citovaného ustanovení jsou služby, jejichž využívání, resp. přístup k jejich obsahu poskytovatel (osoba vykonávající komunikační činnost) zprostředkuje sice svou sítí a prostřednictvím služeb elektronických komunikací, nicméně obsah samotné služby závisí na poskytovateli takové služby“.

[16] Lze proto konstatovat, že v nyní projednávané věci výše uvedené vyúčtované služby neposkytla žalovanému společnost T-Mobile Czech Republic, a. s., ale prostřednictvím své sítě elektronických komunikací pouze umožnila (zpřístupnila) žalovanému užívání služeb smluvních partnerů. Zvláštní senát tedy shledal, že předmětné služby poskytnuté žalovanému, označované též jako „služby třetích stran“, nejsou dle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích službami elektronických komunikací. Spor o zaplacení ceny za takové služby pak není sporem o plnění povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Zákon v této věci nesvěřuje rozhodování Českému telekomunikačnímu úřadu, nýbrž je tu založena obecná pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.).

[17] Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Zvláštní senát proto současně zrušil rozsudek Okresního soudu v Sokolově ze dne 9. 3. 2021, čj. 8 C 181/2020 - 30, v rozsahu nároku na zaplacení částky 4 712,68 Kč s příslušenstvím a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

[18] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní] i soudy. Okresní soud v Sokolově bude tedy dále pokračovat v řízení vedeném pod sp. zn. 8 C 181/2020 v rozsahu nároku na zaplacení částky 4 712,68 Kč s příslušenstvím.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. prosince 2021

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu

